

ACC. N:R M. 8938 : 1-28. (s. 28 skinn)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne
Härad: V. Göinge, N. Asbo, Onsjo, Frostas Upptecknat av: Aug. L. Nordgren
Socken: Div. socknar Adress: Högseröd, Löberöd
Uppteckningsår: 1943 Berättat av: Densamme
Född år 1882 i Långhult, Hallaröd

Litt möbler o. bord.

Ulla M. 7845B.

8938:1-28.

ACC. N:R. M.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Almg. L. Koberger
 Härad: U. Göttinge, Kårbö, Övija, Frostå Adress: Wägersröd & Öberöd
 Socken: U. Torup, Faringstap, Halland Berättat av: Densamme
 Uppteckningsår: 1943 H. Bösm Född år 1882 i Långhult, Halland

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nr. 78 A. B.

Tillskuggade uppteckningsblad utgöra svar på
 frågelista Nr 78. A och B. angående Möbler
 sådana som jag själv sett dem i Bände
 och arbetare hemmen i Annända Kårbö
 och respektive socknar, om rådet synes
 kanske vidsträckt. Men så jag själv har
 varit på dessa platser och även har i friskt
 minne inkräver, Möbler och inredningar
 i hemmen från dessa orter, kan jag inte
 låta någon av dessa platser utslutas.
 Utan vill härmed påstå vad jag själv sett
 och upplevat, kanske någon detalj inte precis
 här till Möbelsamlingen. Men för kampanjeringens
 skull är det svårt att utsluta.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 8938: 1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Aug. L. Stoderen
 Härad: U. Göinge Adress: Wägersöd Löberöd
 Socken: U. Torups Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1943 Född år _____ i _____

Så länge tillbaka i tiden jag minns, närmare bestämt från den tid då jag var fyra år eller från omkring år 1886, har jag sett väggfasta bänkar, den första plats jag här kommer att nämna var hemma i min farfars hem, en mycket stor bondgård på omkring en 150 Tunland, der minns jag mycket väl den gamla stugan, med dess enkla inredning, men som i den tiden ej stod tillbaka eller var sämre inredd än andra bäningsrum i orten eller byggdorna, jag minns även andra bondgårdar i grannskapet som i huvudsak hade samma modell i inredningen. Detta som som jag här vill antala tillhörde min farfar i Agus bygget i Torups socken U. Göinge härad, iblandigt

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.
Svar å
frågelista
No. 78. A.
Möbler

ACC. NR. M. 8938:2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Auzletodgren
 Härad: V Gäringe Adress: Vägersås Låberöd
 Socken: V Torup Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1943 Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
2

Tal benämndes nämnda by för Råbyggst, som egentligen kom an ordet rädja, (adla) och hade från forntiden kallats Rädjesbyggst. Stog an jag vill ge en skammentur an Bauingshusets läge och utseendet innan jag övergår till de inre interiörerna. Bauingslängan an lång länga, vid vars båda ändar var byggt i vinkel mot dessa. Två uthuslängor der den ena Gårtyjords sam Laglänga som andra som stall, svinkhus, häns och ekonomihus, med en gemensamt part i var och en an dessa längor. Bauingshuset var försott med en Trappa ungefär på mitten an detsamma, samt försedd med en enkel dörr som ^{var} hade ingång till förstugan i denna förstuga var en dörr vid vardera sida

ACC. N.R. M. 8938:3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Luz Lot at gren
 Härad: V. Göinge Adress: Högström Lövåsa
 Socken: V. Torup Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1943 Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV
3

Derap den ena dörren ledde in en stor stua eller vardagsstua som den också kallades där man kommer in om stuedären (stugdörren) som var placerad till vänster i förstugan, påsten man sig genast vid det bastanta och kraftiga stugbordet. Längbordet vid stugans yttervägg som i detta fall ledde mot gårdsidan till sock så placerad på längsidan av bordets längdriktning läpta jämsides med en mittvägg i rummet, bordet bestod av en tjock kraftig bordskiva omkring 180 cm i längd och en 70 à 80 cm i bredd, samt en skarm eller skorast som skivan vilade på, samt försed med höt 4 st kraftiga ben sammanslagade vertikalt med en längsgående tvärsläca.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 8938: 4.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Aug. L. Nordgren
 Härad: V. Göinge Adress: Högseröd härad
 Socken: V. Torup Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1943 Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
4

8 à 10 tum från golvet, samt fäst på bordets ben. Vidare hade vi på utsidan av bordet en kraftig bordslåda. Vid den övre ändan av bordet, samt vid den ömse långsidan av detta äro två placerade två väggfasta bänkar, en kort vid bordets övre ände med plats för två personer, på den andra bänken lång bänken som läpte längs emellan bordet och väggen, var denna bänk var också väggfast, samt plats för flera personer. I hörnan vid bordet var upp till placerat ett hörnskåp vari Borden i den tiden förvarade bränninsflaska med glas, samt andra värd föremål. Dess skåp innehöll även flera sorters brännin som exempel Melits och kummins brännin, en bäsk

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

M. 8938:5

Landskap: Skåne
 Härad: V Gäringe
 Socken: V Tarp
 Uppteckningsår: 1943

Upptecknat av: Aug. Skottaren
 Adress: Blåsigård Lövård
 Berättat av:
 Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV
5

eller malärsup. Den hjälpte i dåtid, tika och fisk
 i många fall ersätta brödet i våra dagar. Traktering
 förskam ju även vår nästan god vän eller granne
 kom på besök. Skåpet innehåller även ibland en
 rättlig massa ärgångar av gamla almasöskor
 som förvarades fastsatta i en större avlång skinn-
 läd som tjänstgjorde som förvaringsform i
 denna forms sidor var påstod en ledarsom vid
 varje sida vilka kunde eller knöts ihop om
 hela luntan dessa förvarades gärna under ägarens
 livstid. ibland övergick dessa almasöskor till
 värdens generation. Jag fortsätter vidare med detta
 ämnes intressen vid den vägg som var tvärs över
 huset fanns Torane Järrar som ledde in till vass

Skriv endast på denna sida!

en mindre kammar, där Kustets döttrar o frigan
dispanerade den nya kammaren, den andra var
för främmande om logi godrades för natten.
Vidare till höger om denna dörr, stod placerad
den gamla skåpsängen helt inbyggd runt om-
kring, och räckte från golv till tak, samt var
försedd med ett par berrar på yttre lång sidan
som öppnades och stängdes efter behag, när man
höllade upp sängen, och när man skulle gå
till vila, upp till på sänggaveln och på berrarna
änne del var utskurna här i form av hjertan
som gjensläjorde dels som ventiler dels som
fryskud. Sam skydd och säkerhet, hade
ofta på inner väggen i skåpsängen ett
skarp laddat vapen ~~sin plats~~, en gammal
ryttarpistol eller en så kallad lång bässa
sin plats, tiderna var inte all för säkra
utan det egna försvaret och närheten var

Den suskildes givna rättighet. Om vintertid
föreskam även vår kylen blev för svar att trämen
och även andra smädjur fick sina platsen i stugan.
Tränsen placerades gärna då vid sänggaveln med plats
under sängen med värping, och sänggaveln pryddes
med sitt pinnar för tränsen. Den så kallade
gure långväggen pryddes av en gammal kista
samt i hörnet eller der intill stad flera klackor
så hade vi dören till köket, vidare den gam-
la abligatoriska Sättingen som var helt av
järn, men som ofta i dagligt tal kallades för
(kakkelousen) bänken derintill kallades då
för (kakkelousbänken) ja så var det egentliga
målningarna färdigt med undantag av
några bräder som spikades längs åt bjäl-
karna der man ställde mjölkfatet eller (Ljö-
karen) som de vanligtvis kallades, dessa ställdes
här för att grädden lättare skulle gå upp i man-
skinnisken.

Ängärende de bänkar och typer som jag sett
dels i Gäinge dels i Stora Åsbo, Rurjå och Frösta
Käraker har i väsentlig del varit tämligen
lika. Några fasta bänkar fanns i de flerta
boudstugor, typ och utseende, ej stor skillnad
merendels väggfasta de som stod vid bordet
Längbordet, några utörrningar eller münster-
skärningar, har jag ej sett. En förskam de så
var det säkert mycket sämsynt, några lådar
eller lösa bok i dessa bänkar förskam ej, liksom
stoppning på locken förskam ej. Någon s.k.
gäsa bänk var ej vanlig snarare vägen Gäsolläng
var ej så vanlig i dessa orter. Så länge längbordet
sälligt sälligt gammal sed hade sin plats i stugan
så var de väggfasta bänkarne obligatoriska,
det är först nu för ca 30 år sen, de började
mer och mer en försvinna, då Längbordet fick
lämna plats för ett mera modernt bord fyrkantigt

eller Rundt, det halvrunda bordet placerades ofta vid en fönster då kersmat det runda merendels hade sin plats mitt på golvet, det fyrkantiga bordet hade ibland även sin plats intill en vägg eller ett fönster mot den ena sidan. Någon servering av mat i köken, under fjärde århundradet, försåm ej en det enkla skåpet åt dessa kök på landsbygden i de flesta fall ej var inredda så att någon servering der kunde förekomma. De var ju allmänt försedda med äppen skorsten provisorisk eldstad på den en stenas uppmurade eldhärden, samt ett önkett köksbord, med en enkel hylla som kallades för karahylla, samt en stor träbåge som åt anfall och fiskvatten skälldes uti. Denna båge kallades i vardags tal för slabbabåge, och användes att godra smöret med. Vidare samlades aska och allt avskräp i en härn av köket, och togs merendels inte ut

Järnan om lördagen, vidare var de flesta bänk
försedda med sten eller jordgull, samt för
öfrigt mycket kallt, samt därför helt olämpligt
för matsarvering. Stammen på bänkarne
den bänk som stod längs utmed väggen jämsides
med bordet kallades för långbänk. Vid bordsän-
dan kallades för bordbänk eller Farsbänk, Gubbänk
Den bänk som oftast hade plats vid sidan om dörren
kallades för fattibänk, Tiggarsbänk, eller Ruckarsbänk
var oron så den användes inte av husets folk än
sitta på den togs ut om helgerna och söndagarna
samt togs ut och skurades och toskades om någon
kringvandrande person hade suttit på denna
enär man var rädd för olycka. Den bänk
som stod intill ugnen kallades för kakelons
bänk, liksom kallades den även för reubänk
Denna var inte någon vanlig bänk utan var
ett mellan ting mellan bänk och soppa, därför

Skallades den också i vissa orter för slöaf, slöafem
när man skulle gå och sova eller till vila för nattem
sade man ofta att man skulle gå och sova.
Orodt slöaf eller slöaf förekommer mer ofta när
man talar om en större läda, lär, eller borsing
Ungrbänken kakelousbänken var en något be-
bars bänk med så stort utrymme att en person
fick god plats att vila i densamma, ibland var
der spikar en karusell av träder, som lämnade
lugn plats för att bädda med sängkläder
i densamma, den kunde också vara försedd
med ett löst antagbart lock, som togs bort
då bänken skulle bäddas. Locket var ofta för-
sen med fast slöafning avan på, då bänken
användes för kortare vilostunder. Några
bänkar i kistform, liksom gås eller
fransbänk, har varit sällsynta för tecken
ämningsans i de omlägnade orterna (se rubr.)

Nad de flytt bara bänkarna besträppar så
 var de rätt så enkla, de bestod merendels
 endast av en hyvlad bräda med en grovare bräda
 som var fastsatt i bänken, och avvägad i lagom
 höjd, så att bänken lämpade sig att sitta på
 för det mesta glöggades dessa ben fast i bänken
 mot en på dessa ben var ibland gjort någon mindre
 utskärning. Längs utmed bänkens långsidor, var
 för det mesta en smalare litet fastsatt del för
 att stabilisera bänken dels för att vara till nytta
 vad, då denna litet ofta var försedd med små
 hålljärnade räuber, ibland fanns också en sned-
 slä som gick på sned mellan bänk och ben.
 Något ryggstöd som kunde slås över från den ena
 sidan till den andra, har jag ej sett, eller hört
 antagas att sådana fanns i någon av dessa soekvar.
 Likaså användes ej bänkarna som bord, till
 att äta på, utan användes endast till att sitta på

Benämningar som ex Kirsebänk, Stuebänk, Klämbänk, Saalsbänk, Barbänk, Långbänk förkam i alla tre annasanta häraden. På Stens bandgårdar der de hade drängar och pigor förkam i den stugan som tjentepackst mistades uti under måltider och fritid, även två sorters bänkar, der drängarna hade sin plats kallades för Drängabänk, och pigornas bänk för pigobänk eller pigesäte. Bänken benämndes ofta för Säte, Säte, Deremot ordet Skammel förkam ej som namn på någon bänk, men deremot som namn å dörr-träskeln, vilket i äldre Tid var det vanligaste namnet på denna. Beträffande namnet å Sängplatser, eller de sängar som användes, så den äldsta jag minns var ju Skäpsängen den varmaste efter trädsken till denna, är nog en fullt utdragen så kallad Gustaviansk Säng som runt omkring vid yttre sidan och gaveln var försedd med en så kallad sparlakan som uppen var fäst i Taket

och hängde ner vid sängens gavelar och ytter-
sida, detta i senare delen av ¹⁸⁹⁰1880-talet, den gamla
viarska sängen dammades de mest i beket skiftet
och i början av detta århundrade, då den mer-
endels bäddades i hop om morgnarna och alla
sängkläderna togs i denna, serovampi så vitt
vänt eller stöckad sängtäck, mest om söndagarna
de övriga dagarna så enkla vänt sängtäck.
Sapparna började också mer och mer, jämte
den enkla dragsängen, som drogs ut från gaveln vid
bäddning, som var att skjuta i hop, och tag ^{gärdan} för sig liten
plats oviddad, dessa båda användes här och var
i byggnaderna, utspår jämsides vid samma
tidsperiod 1890 — till i en i våra dagar, det var
i bland finare i bland enkla sapper som an-
vändes berönde, dels på personerna vilket ständ kan
representeras, dels den plats i hemmet, som den
skulle iuta. Den sappa som skulle slå i bandeds

finaste rum, och vanligtvis benämndes för Saal kallades då för Saals soppa den skulle ju vara rikligt fin likasam alla möblerna i detta fina rum som alla med sin gemensamt namn benämndes för Saals möbler. Denna Saals soppa var ofta i Gustavianisk eller rokokostil med utskurna och ornamenterade, och stoppade ryggstöd, och sidor (gaveln) som de ofta kallades, benen var även ofta fint utskurna. Dessa soffor såväl dyra som enkla tillverkades på många sätt upp öfver. Denna snickare som ofta gjorde riktiga konstverk i möbelväg. Men ofta köptes soffor på marknader i synnerhet den billigaste sorten som ofta inte betingade högre pris än 2 kr st., en säng 12 till 18 kr. Om någon föredrog soffan tillsammans en lät lock lades koppar och användes då en säng en sitta, och även vilan derpå om så behöfdes, Finna soffor förskam ju även fastän dessa soffor vis ej så vackra

Benämning dragsoffa eller dragräng, var ju den bädd som hopfädd hade plats för en person men utdragen plats för två. Benämningen Slaybänk häntygades av på en förvrängning av ordet sova, slarpa en benämning som förskam ofta, och blev då Slaybänk, Soubänk, en bänk som användes till att sova uti, vidst färbänk egentligen färbänk en bänk som var till att falla i hop. Då den inte användes till att sova uti.

Stolar finns ju en massa olika modeller den stol som vanligtvis förskammit i våra allmoges hem var ju den vanliga stolen, som något liknade fig 7. dock utan stoppad sits men många olika utskärningar och utskärningar i ryggsätet förskam, ibland i form av ett eller två hjertan, eller och med klara svarvade pinnar i en utskärning föreställande en karpa eller skän gaspel. Dessa föreställes då
Strängar

Eller och friskare en tvärlä med utskärningar
uti, eller och stå halvt runt ryggsida vid övre
delen en smala träslår som sträckt sig i stolens
färdriktning med en smali mellanrum mellan
varje slä. De rygglösa stolarna, merendels
arbetsstolar och var rätt så enkla både i
utstyrelse och tillverkning. De bestod vanligt
vis av en rundkurvan plankbit till sits och
var barast tre stycken här något på sned
uti så att stolen stod säkrare, i dessa här
sattes naturväxta ben av ek eller bok, stolen
kallades då för tresfötting, och användes mest
vid grövre arbete, som utfördes av kvällarna
av karar såväl som kvinnor, och varade till
kl 8 på vinterkvällarna. Augacude från så
är denna mer att jämföra med en kort bänk
i miniatyr och användes mest att ha föt-
terna på när man behövde någon vila för
senh.

Med berömda sten säte eller bänk beträffar
så kunde ju denna variera i längd och för
samt den plats det skulle ha i rummet, stal-
sitsen fick även ofta namn av säte (stolasäte).
I de flesta fall var de stolar som var försedda
med fyra ben, inbäddade i vart annat sävår
sitsen som var fyrkantig, och under till för-
sedd med slår som var inbäddade i krusen
likaså varo beven försedda med tvärlin
säger i stil med fig 7. men ej i vanliga fall
med skappad sits.

Sjätte gruppen av stolar var ben som var
försedd med bara, samt med olika varia-
tioner å ryggstället, beven varo merendels
försedda med slår, i bland med en slå
bak till både upptill och ner till på bakre
benparet som utgjorde ryggstället, likaså
ner till vid sidorna i bländ även fram till var-
om tvärlin med beven

En massa av dessa stolar tillverkades av snickare som inte hade något annat arbete för vintern, några sustaka snickare hade stolar som specialitet och kallades derpö ofta med rikliga skalmånare.

Derpö stolar av urhälsade brädstammar har jag ej sett eller hört något talas derom i nämnda sockna eller härader. De vanligtast förekommande stolarna var merendels bestå av trä, och ej skapade vare sig på rygg eller sitt. Dessa användes ju mest i vardagligt bruk. Derpö förekom ju även i äldre tid stolar som var skapade både i sitt och rygg och användes ju mest i de finare rummen. Dessa var så ofta överklädda med något hemvänt tyg, skinnklädda stolar och soffor var ej så vanliga på Landsbyggen i äldre tid. Gammalbruket rättingstolk fick inte

uågan större spridning på grund av sin
mindre hållbarhet.

Såsom nämndes i de olika skaltyperna förskan
fin som exempel Karnustal, Krumstäl (Kornstäl),
Länstäl, Måstäl, Gubbstäl, en riktig stor och
pampig stäl fin och allmogt benämndes då ofta
för Stämde mans stäl, så hade vi även Gungstolen
Pängastäl en liten stäl benämndes ofta för
spälstäl, det samma som är stolen i hön den
var helt enkelt för klen att sitta på, ja vi hade
även kards och spinnstolen, var och en sitt
namn efter sin kvinnliga yrkesutövare
Längst nere vid sidan om ingångsdörren stod ofta
en stäl av någon gammal typ som benämndes
då för Backarsstolen, Luffarsstolen eller fattig
stolen som var avsedd som sittplats för alla
kringvandrande, om mat köptes skulle den
kallt förberedas sittande på denna stäl vid dörren

Är några av dessa så kallade Luffare hade
sittit på denna stat och avlägsnat sig så pass
denna stat ut på gården en bra bit från bänings-
huset, renbjördes någon så att ej någon kyrka
skulle få för färre inkommer även golv
sopades en god stycke vore vid lämen der
staten stött. Statens delar förkam ju Rygg
Bazstöd. Kam skola kam, Söde, (sits) Rygg och
den kvärläer, vad till runtann som för hin-
delse mellan stats beven upp till vid Rygg-
stället var även eller förkam en bredare
kvärläer som förband och stabiliserade
rygg stället och för övrigt hela staten

ACC. N:R M. 8938:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
22.

Bord med lösa skivor var, inte så vanliga
utan höjde mera sin sällsynt heter på 1880-1900
talet, deremot var det dubbla klappbordet en
mera allmänt förkunnande typ som ofta
hade sin plats hos såväl rik som fattig, det
var nog det bord som närmast kom efter vårt
gamla hederliga långbord, på grund av att
detta bord hade förändring ett till en viss del
ersätta ett långbord då båda sidosklapparna
kunde fällas upp, bordet bildade dervid ett
typiskt långbord, i vardagligt bruk hade det
ofta sin plats vid ett fönster, ^{eller} utmed en vägg
mera sällan mitt på golvet, vid servering slog
en klapp upp vid den ena sidan, ett ben som
var anbragt vid bordet och fästas vid det
samma hade form av en armbå, och fälles
ut åt sidan och tjänstgjorde som ben och stöd
för bordskivans mitt, benen som själva mitt-

M. 78 B

M. 8938

Bordet vilade på var runt omkring nertill för-
sett med breda längsgående slår, som
dels stabiliserade bordet dels tjänstgjorde till
att ha fätknarna på när man satt bordskänning
och åt, en a två bordslådor som knivas och
skedar förvarades i förskam merendels, i min
barndom förkam inte gaffel ofta utan man
fick ta och använda den som hornade gaffeln
(fingrarne) någon annan bestods ej. I äldre tid hade
vuxna män och kvinnor sin lammne kniv (fätkniv) eller
(fälla kniv) i sin ficka, samt bars en hornsked med
inskrifna initialer eller annat kännemärke som en
och en ägare hade reda på, vid måltidens hållande.
Dessför gaffeln med dess tillbehör som i vardags
lag vara här till detta århundradet, liksom
vår metallskedar. Bord med sten skiva
har jag ett ej sett eller hört suttalas i
pöbel världen. Dermed, vad jag annant

ACC. N:R M. 8938:24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

24

förut, förskam ju rätt ofta bord med dubbla
skivor så kallade klappbord, själva bordet
utgjordes ju av en mittskiva på en 45-ä 60 cm
bredd och omkring 120 cm längd, men vid vars
sidor hängde en klapp på vardera sidan som
vid behöf kunde fällas upp, och stöddes då
på en vid bordets sida fästad grund som
hänstgjorde då som ben och stöd för bord-
skivan. Skivorna var nära nog fyrkantiga
men när båda skivorna fälldes upp blev det ofta
nog ett rätt avlångt långbord både stort
och rymligt. Sammen på detta bord vari-
erade ofta allt efter de olika arter der det
föreskam, det allmänt föreskammande namnet
var ju klappbor, men man hörde också
namnas småskabor länmbor fälle-
bar. Någon särskild typ av stolar som
än vänder som bord föreskam ej i dessa arter

Ätminstone har jag ej sett till sådana
eller härre kalas om sådana i hollor.

Dermed förkam sådana runda bord som
bestod av två halvor, som ofta var för
sig ställdes ena halvan mot för ett fäster
den andra halvan in till en vägg, men vid
festliga tillfällen sammansattes dessa två
halvor till ett helt bord, varje bordskalva
var försedd med tre ben, den kamm som
bordskivan vilade på kallades ofta för
skravet. Därför särskilt låga bord att sitta
och äta vid förkam ej. Därför åtskillnad
vid måltiderna mellan Tusvands och fjouren
fjäre kam inte ofta, åtminstone var det
ytterst sällsynt i stora och mellersta Skåne
utan Banded med hela sin familj, samt
Dräng och piga om det var i antal eller
flertal alla åt vid samma bord.

№ 78 B.

Husbanden och dör i hemmet hade sin givna plats vid bordets så kallade övre ända, förämnade den ända på långbordet som vände mot stugans vägg, vid bordets långsida samt vid sidan om husfadern satt drängen eller om någon av sönerna hade växt till i ålder och vordan lag då denna främsta platsen, merendels satt de bänkade i åldersföljd från husfadern räknat. Samma ordning rådde vid bordets yttre sida spinnsidan där flickor och döttrar satto i samma ordning från husmodern räknat att efter ålder.

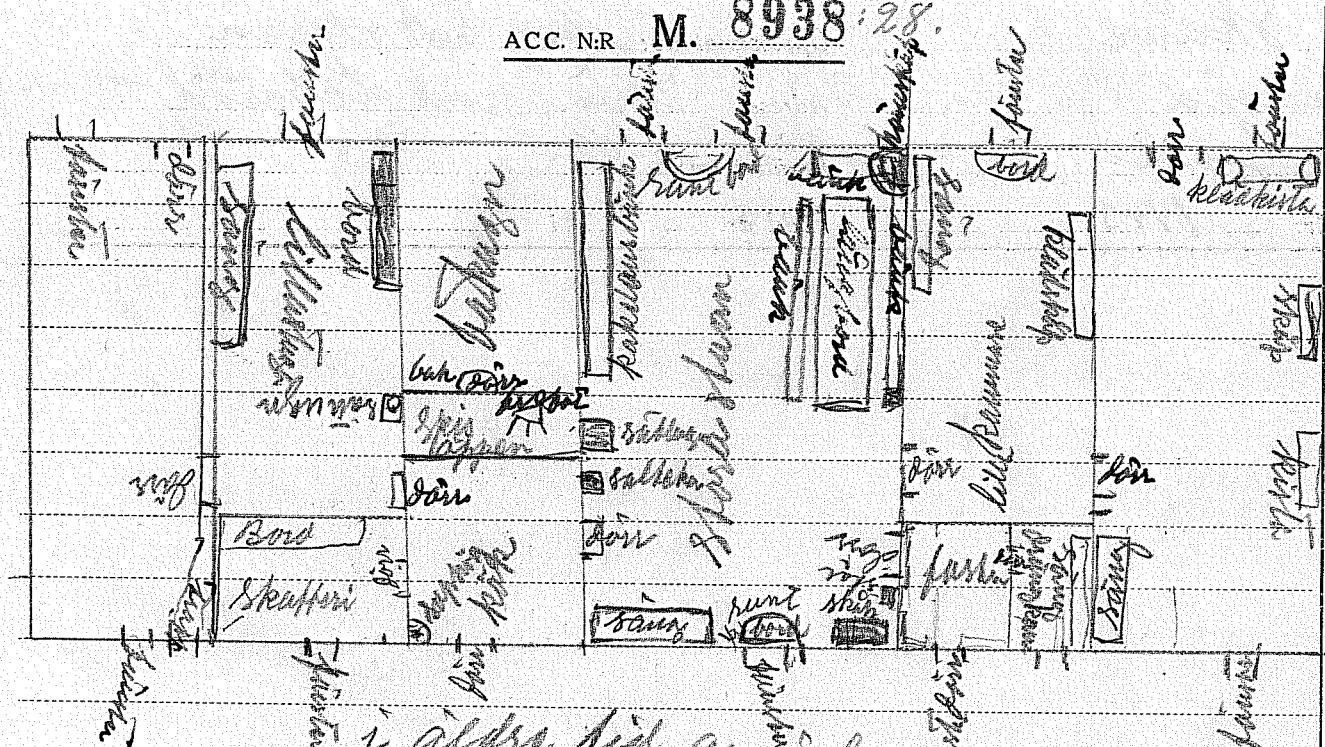
Angående väggfasta bord, norfällbara järskam o. bremat järskam runda bord sedan i min barndom, men mera sparsamt, som de används ännu längre till baka i tiden ~~är jag inte~~ sat har jag inte någon säker uppgift om.

No. 78 B.

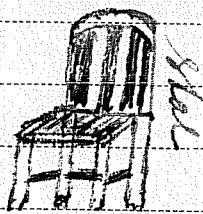
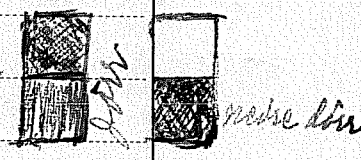
Med dukning av bord angår, så använde alltid både min mor och stormor en vit hemvärd så kallad drätsduk på bordet vid varje måltid såväl vid (daver) numera brukad som vanligtvis äts kl 8 om morgonen, samt middag och vid Kvällsmåltid. Serenat i fattigare hem var ju merendels bordet fri från duk, och försåm det mera sparsamt. De olika delarna på ett bord var ju i huvudsak det samma som nu för tiden benämningen var ju bordskiva, den del som denna vilade på kallades merendels för skraffel, på stridan av denna var ofta anbringad en så kallad bordslåda för benier och skedar i senare tid för varades, även alla brödskåpar och brödbitar gämdes från den ena måltiden till den andra, såvida inte någon yngre behring dess förinnan påte bar att äta upp lammningar.

ACC. NR. M. 8938:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i äldre tid användes
halvdörrar både till kök och förstuga
och mellan dörr och en annan dörr

Avsnittet skiss är utskrivet av min
Morförälder hem intill 1895

ägs av Jä. av Anders Nilsson. Längskall nr 3
areal ca 100 tunland med utmarken